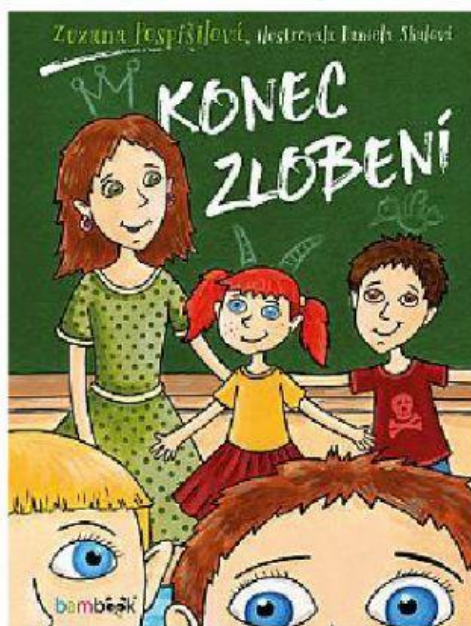
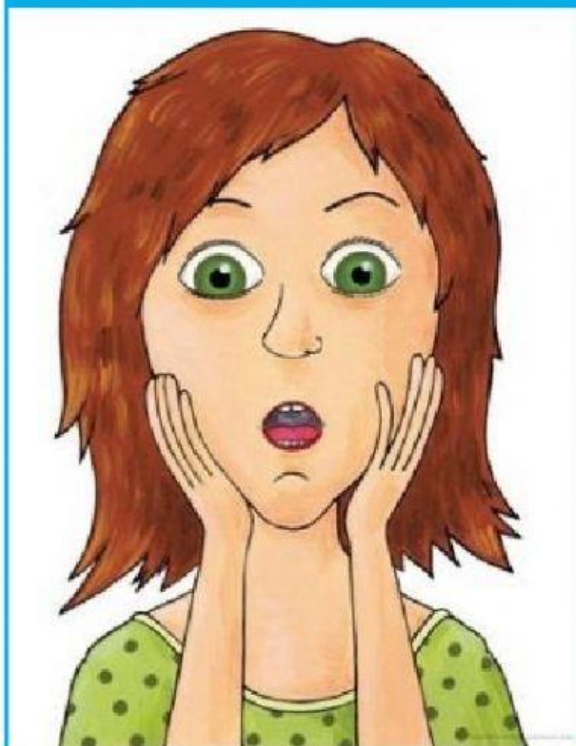

KONEC ZLOBENÍ

Zuzana Pospíšilová

Skoro v každé třídě se najde nějaký zlobivec. Občas jsou i dva nebo tři. Málokdy se ale stane, že by se zlobivých dětí sešla skoro celá třída. Snad jedině v 1. B. Nikol se v jednom kuse s někým hádá. Kája bere dětem věci bez dovolení a pak je nechce vrátit. Sam by se chtěl s každým prát, a tak vyvolává hádky. Lenka se ostatním posmívá. Franta odmítá dělat cokoli, co mu někdo nařídí – domácí úkol ještě nenapsal ani jednou. A tak by se dalo pokračovat dál a dál. Asi se nebudete divit, že v takové třídě nechce nikdo učit. Pan ředitel proto zítra po letních prázdninách přidělil třídu čerstvých druháků úplně nové paní učitelce. Byla mladá, mírná, tichá a hodná. Až moc hodná. Díky tajemnému pomocníkovi a troše kouzlení si ale s dětmi nakonec poradí. Jak? To se dozvíte v tomto příběhu.

Nová paní učitelka

První školní den po prázdninách je pro všechny děti náročný. Už nemůžou spát tak dlouho jako o prázdninách. A navíc je kromě ranního vstávání čeká i hromada povinností a úkolů. A do toho se nikomu moc nechce.

Dětem ze 2. B se do školy taky nechtělo. Pak si ale vzpomněly na kamarády ze třídy a přeci jen se přemohly. Když byly děti ještě v první třídě, uspořádaly mezi sebou soutěž ve zlobení.

Jejich třída se pak stala pověstnou po celé škole. Nikdo z učitelů u nich nechtěl učit. Panu řediteli nezbylo nic jiného než do třídy poslat úplně novou paní učitelku. Ostatní učitelé ji sice opatrně připravovali na to, že je to třída plná zlobivých dětí, ale ona se nebála. Byla si jistá, že je zvládne.

Pan ředitel o tom trochu pochyboval. Jára měl na uších sluchátka z ponožek. Nová paní učitelka byla mladá a hezká, ale taky moc mírná. Nechtěl si ani představovat, co všechno jí ti darebáci provedou. Neměl ale na vybranou. I ve 2. B musí někdo učit.

„Dobrý den, děti,“ řekla milým, tichým hlasem paní učitelka. Vešla do třídy až po zazvonění, ale žáci si jí vůbec nevšimli. Dělali si, co chtěli. Někdo svačil, někdo vysypával ostatním aktovky, a někdo se dokonce pral. Skoro všichni u toho ale křičeli. A tak mírný hlas paní učitelky přeslechl. Paní učitelka na děti chvíli zírala s vytřeštěnýmima očima. Na něco takového nebyla připravená. Nevěděla, co má dělat. Začala tedy děti usazovat do lavic. Pobíhala po třídě jako kvočna, které se rozutekla kuřátka a ona se je snaží pochyťat. Sotva jednoho žáka usadila, už se zvedl někdo další. Děti to braly jako zábavnou hru, a tak toho paní učitelka raději nechala. Měla slzy na krajíčku, ale před svými žáky plakat nechtěla. Obrátila se tedy k tabuli, vzala do ruky křidu a napsala: Jmenuji se Lada Nováková a budu vás učit. Když dopsala, opatrně se otočila na děti. Zlobení nepřestávalo. Chtěla zakřičet, ale nevyšel z ní ani hlásek. A tak jen pohládla starou tabuli a přitom si tiše posteskla: „Kdybych tak věděla, jak na ně.“

Přečti si úryvek z knihy a pak zodpověz otázky.

1. Do ukázky z knihy se vloudil nebezpečný vetřelec – jedna věta, která tam nepatří. Najdi ji a napiš.
2. Napiš jméno dítěte, které nenosí domácí úkoly.
3. Jaké bylo křestní jméno nové učitelky?
4. Jaká zvířata jsou v textu jmenována?
5. Ještě jeden vetřelec se vloudil do textu – tento je nebezpečnější – protože je nenápadnější. Je to jedno slovo v úvodní části textu, které se do věty nehodí. Objevíš ho?
6. Co byste dělali, kdybyste měli v takové třídě učit?